

Önképzőköri foglalkozás

2015. október 9. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

A mai alkalommal először is ünnepeltünk: Haranghy Géza tagtársunkat, poétánkat az *Őszikék* nemzetközi költői versenyén elért többszörös díjazottságáért, zsüri-különdíjáért; és ünnepeltük kedves nejét, Ancikát is: fotósunkat és grafikus-festőnket, akinek olvasóköri kiállítás-megnyitóján a minap volt alkalmunk részt venni, nagy örömmel. Géza verseit szavalta, olvasta fel, Ancika pedig három mártélyi tájképét mutatta be, melyekhez aztán értelmezést, elemzést is igyekeztünk fűzni, a festészet anyagain s a realizmus változatos természetrajzán gondolkodván. Szabina tagtársunk költeményeivel a *Látóhatár* antológiájában kap majd helyet (legközelebb Őt hallgatjuk). Novemberben pedig Magyar né Anna festő-tagtársunknak lesz kiállítása Algyőn, s ehhez az eseményhez is szeretnénk órai elemzést, beszélgetést fűzni.

E tehetségek, e lelkes művészi pályák itt bontakoztak ki a szemünk előtt, láthattuk az első lépéseket, elszánásokat – s a mostani eredményeket: örülünk, és büszkék vagyunk Rájuk!

Sok elmaradásunk van a német reneszánszban mutatott elmélyülésben, valami mindig elvon a konzekvens munkától: vágyunk a mozgásra, változatosságra, s ez minden bizonnyal a tagság egyre fiatalodó lelkületét, derűs kedélyét, megújulni vágyását mutatja. Sok a tennivalónk: nem láttuk még a Borsos-kiállítást, a most megnyílt *Őszi Tárlatot*, Szabó Ábel és Szabó Klára Petra munkáit a Tornyaiban, s az igazsághoz tartozik, hogy a *Pagony* fejét kissé megzavarta a hír, hogy 2016 tavaszán hová-merre is merészkedünk most már, be, Európa s a művészetek legszívébe... fapadon!

Egyszóval: belenéztünk még az Altdorfer-prezentációba, hogy 19. századi párhuzamokat keressünk a „romantikusnak” ítélt *Dunai iskolához* (Caspar David Friedrich -- Szabinánk bemutatójában), de az *Isszoszi csatához* is megtérünk még, egy furcsa, szokatlan Dalí-kollázs előkészítésével.